

חוט של חסד

הגליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרה"צ שלום ארוש שליט"א פרשת | ואתחנן | מ"ו מנחם אב תשע"ח (28/07/18) | גליון 581

המתכון לחופש שמח ומועיל להורים ולילדים

שהילדים הם בסך הכול ילדים. אין להם דעת להבין וכל שכן להרגיש את הנעימות שבעבודת ה', בתורה ובתפילה. "עיד פרא אדם יולד" ו"יצר לב האדם רע מנעוריו". הם אוהבים לישון ולהתבטל ולטייל, דורשים אוכל ותעסוקה וחושבים שהכול מגיע להם.

נכון, צריכים לחנך אותם. אבל איך? הרופאים עוד לא המציאו "ניתוח להשתלת דעת". בינתיים, אין לכם שום דרך לתת להם דעת, אלא בדרך של אהבה ומאור פנים. "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה". **אין דרך אחרת.** אם אתם לא הולכים בדרך של הִזְכָּחַת השמש, חום ואהבה – אתם לא תקרבו אותם לתורה, רק תרחיקו אותם ח"ו.

מי אוהב לסבול?

אם כל המריבות עם הילדים בחופש יהיו סביב תורה ותפילה – זה יגרום לילדים לשנוא את התורה ח"ו. כל מריבה וגערה הן סבל בל יתואר **עבור כל אדם.** כל אחד יכול להרגיש את זה על עצמו. הילדים שלכם – גם הם לא חסינים מפני הסבל הזה. ניתן להניח שגם הם לא מתענגים מגערות והערות. והם שואלים את עצמם: למה אני סובל? ואם התשובה היא בגלל התורה והתפילה – אז זה חמור מאוד. אתם לא יכולים לצפות שהם יאהבו את התורה. אם כן, מה תרוויחו מכל ה"חינוך" שלכם – שהילד יקיים מצוות, ילמד ויתפלל כמו קוף ותוכי ויחכה לרגע שבו כבר לא תהיה לכם שליטה עליו ר"ל?

ותזכרו טוב, שמי שמפסיד מכל המהלך הנורא הזה, זה קודם כל ההורים! גם עכשיו החופש עובר עליהם במרירות ובתסכול, וגם בעתיד

אדם לחזור בתשובה שלימה רק על ידי הארת פנים גם בלי לומר לו שום מילה.

החופש המתסכל...

ונתרגם את הדברים הלכה למעשה עבור ההורים היקרים שעוברים את השבועות הקשים של החופש עם הילדים בבית. כידוע, החופש הוא זמן מועד לפרענות. להורים יש ציפיות מהילדים, ולילדים יש ציפיות משלהם לחופש הגדול. חוסר התיאום הוא מוקד לחיכוך תמידי המתיש את שני הצדדים שיוצאים מה"חופש" מ מ ו ר מ ר י ם

הרופאים עוד לא המציאו "ניתוח להשתלת דעת". לכן, אין לכם שום דרך לתת להם דעת....

ומאוכזבים.

התסכול של ההורים יכול לנבוע מהרבה מאוד גורמים: הילד (או הילדה) לא קם לתפילה, הוא לא פותח ספר, הוא רב עם האחים, הוא משתעמם, רוצה רק להסתובב ברחוב רוצים טיולים ועוד טיולים, ועוד ועוד... אם ההורים מנסים ללחוץ או לכפות ואפילו לעשות מבצעים – זה לא תמיד עוזר, ואדרבא, בדרך כלל זה יוצר רק מתח נוסף. מה אפשר לעשות? מה הפתרון?

לומדים קל וחומר מהרוצחים

וזאת התורה אשר שם משה לפני ההורים המתוסכלים: 'אם אני טורח להאיר פנים לרוצחים, כל שכן שעליכם כהורים להתאמץ קצת להאיר פנים לילדים. אם לא האַרְךָ פנים, אל תצפה שהתורה תחדור ללְבָבְךָ.'

זאת אומרת, שעל ההורים לזכור

להזריח את השמש – להאיר פנים לכל אדם.

ולאחר מכן לפני שממשיך משה רבינו בנאומו, אומרת התורה: "וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל". מכך שהתורה אומרת את זה דווקא כאן, אפשר להבין שהַאֲרַת הפנים והַזְכָּחַת השמש, היא עיקר יסודי בתורה שאותו רוצה משה להניח לפני כל יהודי.

תן חיוך ואפשר ללמוד מכאן יסוד נוסף. משה נמצא באמצע תוכחה באמצע דברי התעוררות חזקים מאוד, והוא מפסיק בהארת הפנים.

זו בחינת 'דבר שיצא מן הכלל כדי ללמד על הכלל כולו', לומר לנו, שכל התוכחה וכל דברי התעוררות צריכים לבוא מתוך הארת פנים. אם אתה רוצה לפעול התעוררות אצל השומעים, ולהוכיח אותם תוכחה שבאמת תשנה אותם – אתה חייב לעשות הכול במאור פנים.

הדברים האלה יסודיים מאוד לכל אדם ובכל זמן. הַאֲרַת פנים היא יסוד גדול מאוד בתורה, יש על כך מקורות רבים בספרים הקדושים. "תן חיוך" זו לא סתם סיסמה, זו עבודת ה' עמוקה המעידה על שלימות הלב, עבודה שיש בה חיבור אמתי עם ה', כוח עצום לעורר באדם שמחה פנימית, חסד גדול עם הזולת וממש הצלת נפשות כמו שאומר ר' נחמן (ש"ה מג). מאור פנים זה התנאי הראשון בקירוב רחוקים, וזה עושה הרבה מאוד קידוש ה'! אפשר לגרום לבן

ספר דברים הוא הנאום הארוך של משה רבינו. נאום הפְּרִיָדָה שבו הוא מוכיח את עם ישראל בדרכי נועם ומעורר אותם לקיום המצוות. הנאום כתוב ברצף מתחילת החומש וכמעט אינו נפסק עד קרוב מאוד לסוף החומש, חוץ מהפסקה אחת בפרשה שלנו. משה מפסיק את הנאום כדי להבדיל שלוש ערי מקלט עבור הרוצחים בשגגה. ולמרות שלפי ההלכה ערי המקלט האלה אינן פעילות בינתיים, בכל זאת חשוב למשה רבינו "לחטוף" את המצווה הזאת כבר עכשיו, ויש בזה מסר גדול לעם ישראל.

על הפסוק "אז יבדיל משה שלוש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש", דורשים חז"ל בגמרא: "אמר לו הקב"ה למשה 'הִזְכָּח שמש לרוצחים'", ויש אומרים שאמר לו: "הִזְכָּחַת שמש לרוצחים". אומר רש"י, שלפי הדעה השנייה משה רבינו הבדיל את הערים מדעתו, וה' נתן לו 'הסכמה' וחיזוק ואמר לו: 'יפה עשית'.

מסר עוצמתי

מכאן נלמד מסר חשוב מאוד. משה הוא רבינו, הוא הרב שלנו. יש לימוד הלכה בצורה של שיעור הלכה – שיעור תיאורטי; ויש לימוד הלכה בצורה של 'מְעֻשָׂה רב', כלומר הִלְכָה שנלמדת ממעשיו של הרב בְּפִעֵל. וידוע על פי כללי הפסיקה של מעשה רב' ישנו תוקף חזק יותר מאשר לשיעור הלכה. את כל התורה מוסר לנו משה בשיעור הלכה, אבל להאיר פנים ולהזריח שמש לכל אדם, אפילו לשפל ביותר – את זה מלמד אותנו משה רבינו ב'מעשה רב'! הוא מפסיק את השיעור החשוב של ספר דברים שבו הוא חוזר על התורה, וממחיש לנו הלכה למעשה את קיום התורה:

לפרטים:
02-5812210

אומן ראש השנה
הרה"ק רבינו נחמן מברסלב זיע"א
ציווה והזהיר לעשות כרוז שכל מי שמאמין בה' יתברך
שיבא אצלי על ראש השנה, איש בל יעדר

גן הדעת

פנינים, פתגמים, רעיונות, חידושים לפרשת השבוע

פניני חסידות ברסלב

אנכי ה' אלוהיך
 לדעת רבי יהודה הלוי יש חשיבות רבה לעובדה שבפתיחה לעשרת הדברות מצוי הבורא את עצמו כמי שברא את העולם "אנכי ה' אלוהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים". האמונה שלנו איננה מבוססת רק על הכרתנו בקב"ה כבורא העולם, אלא כמי שפועל בהיסטוריה.

הקב"ה שחרר אותנו מבית עבדים, חולל לנו ניסים, ועלינו להכיר לו תודה ולקיים מצוותיו בל כן, לולא התערבותו בתוך המציאות של היינו מעלים על הדעת "כי אלהים יתחבר אל החומר הנבוא, ידבר עמו, ימלא משאלותיו, ויעשה בקשותיו".

השכל אמנם מסוגל להכיר את הבורא כאלהי הטבע, כסיבה הראשונה, כעילת העולות, אבל לא כמי שמתקשר עם האבות והנחיל לנו מצוות מעשיות, לבחינה הזאת אנחנו מתחברים דווקא דרך סיפור ציאת מצרים ולא דרך סיפור בריאת העולם. זה הטעם שחריטס הביקור האלהי במעמד הר סיני הוא היותו מלך עוזר ומשועי ומגן שהוציא אותנו ממצרים ביד חזקה וברזע נטויה.

לרבי אברהם אבן עזרא דעה שונה בעניין, לשיטתו, הבורא כבר להציג את עצמו

בעשרת הדברות כאלהי ההיסטוריה רק בגלל שאין מעלת בני האדם שוות באמונה, כי רוב המאמינים נולדו מאמינים, האמונה עוברת מדור לדור, שאל אביך ויגדך, ואל טעו תורת אמן, למעלה מהם נמצאים אלו שלמרות היותם נאמנים למסורת מנסים להבין בכוחות עצמם ולקבל דעת מתוך הכתובים, למעלה מהם אלה שלמדו מעשה השם במתכות ובצמחים ובחיות ובגוף האדם בגלגלים בשמות באותיות... "כי לא נתנה תורה אלא לאנשי דעת, ומי שאין לו דעת אין לו תורה, ולאנשי לבב נתנה תורה" ולכן כריטיס הביקור נחלק לשניים, "אנכי ה' אלוהיך" הוא בשביל המשכילים ו"אשר הוצאתיך מארץ מצרים" בשביל ההמונים שאינם יכולים להעפיל אל השכל וצריכים להישען על המסורה והאמונה הפשוטה.

גם ה'נשר הגדול' סובר שהאמונה האמתית צריכה להיות מבוססת על ההכרה המדעית העיונית ולא על המסורת, הניסים ההיסטוריים אינם יכולים לשמש בסיס איתן לאמונה אמיתית, כי "המאמין על פי האותות יש בלבד דומי". מופתים אין בכוחם לבסס אמונה איתנה בנבואת משה, והראיה האמתית לנבואת משה הוא מעמד הר סיני אשר יסוד היסודות שלו הוא ההכרה השכלית הנרמזת במילים "אנכי ה'

כשפנסין את האדם, לוקחין ממנו את שלמות הדעת, שזוהו עקר הנסיון, באשר שמעתי ממנו. (ליקו"ה הלכות ערובי תחומין הלכה ו', י"ז).

ספר רבי ישכאל קארדונוער ז"ל: קששהיני בגאליצ'יה (בהשפעת דלתו או להדפסת ספר ספורי מעשיות) נגש אלי יהודי אחד באמצע הרחוב שאלה הכרתיו כלל, ואמר לי "אם האדם מאמין באמת בהקדוש-ברוך-הוא ויש לו פחד ממנו אין שכן שיעלה על לבו מחשבות גאות והתנשאות? (שיש"ק ה - ססה)

הדגיש פעם רבי שמואל שפירא ז"ל לאחד האברכים: דע לך ששמירת הברית הוא המפתח לנכס דרכו לכל המדרגות ולכל העולמות. (שם ה - שנו)

אמר פעם רבי אפרים ז"ל בעל המחדר ספר ענג שבת: כל מי שאומר את ה"תקון הקלל" נחשב קזה לבד קבר מקקרב לבדו ז"ל. (שם ה - ססט)

ש"ת של חסד

שמירת העיניים - דינא ולא חומרא או חסידות

בצה"ת, השבוע התחילה תקופת "בין הזמנים" שבה הישיבות הקדושות וכן תלמידי התורה יוצאים ליומי דפגרא כדי לנוח ולנפוש ולאגור כוחות לקראת השנה הבאה.

דא עקא, שחופשה זו יוצאת דווקא בימי הקיץ החמים בהם בעונותינו הרבים חוסר הצניעות נפוץ יותר ושמירת העיניים הינה מלאכה קשה מאוד.

רבי חושיב שהמושג של "שמירת העיניים" הוא חומרא או דביי חסידות, ואילו מדינא לא מחויבים לשמור את העיניים ממראות אסורות. ולא היא! "שמירת העיניים" היא דין מהתורה ולכל הפחות מדרבנן, כפי שיוצא להלן ראיות מהמדרשים, הגמרות וכן מהש"ע ונושאי כליו. ועל אף שיש חולקים בדבר וסוברים שהאיסור הוא רק בהסתכלות ובהתבוננות מעמיקה, רבים הם החולקים ומצד "ספיקא דאורייתא" ראוי להחמיר בדבר, ובפרט באיסור שמשפיע יותר מכל על הקדושה ועל היכולת ללמוד תורה, כמו שכתוב רבינו זיע"א [ספר המידות ערך "ניאוף" את יב] שבשונה משאר עבירות שלא מכבות את הניצוץ הא-לוהי שיש באדם, עבירה זו גורמת לניצוץ הא-לוהי הקדוש להיעלם רח"ל.

ויה"ר שדברים אלו יהיו חיזוק לקראת תקופת בין הזמנים הבעל"ט.

דין המושג ע"י בית ההוראה "חוט של חסד" מאת הרה"ג ר' אלחנן שלום אלגרוד שליט"א
 "ר"כ ההוראה דומ"צ דק"ק "חוט של חסד" ודיין בביה"ד "משפט וחסד"

בחורבן בית שני, משום שטיטוס יכול היה להשפיע רק על בית המקדש של מטה, ואילו אנחנו מקושרים גם לבית המקדש של מעלה, עיי"ש.

3) הימנעות מעבירת ניאוף - רק בהרחקת המחשבה והראות

אור החיים הקדוש על פי "אחרי מות" [ויקרא י"ב] כתב שניתן להתגבר על תאוות הניאוף רק ע"י הרחקת המחשבה והראות, וגם מי שמחשבתו נקייה - מ"מ אם יראה ראייה אסורה ואפילו פעם אחת, יבוא לידי חטא רח"ל, עיי"ש. ואומר אור החיים הקדוש דברים נוראים! רב עמרם שהתעטר בתואר "חסידא" [קידושין פי"א ע"א], תואר שניתן בכל הבבלי והירושלמי רק לעשרה אנשים נוספים (וש אמורים רק לעוד תשעה), ולא עוד אלא שיהיה רבן של חסידים ובוודאי שמחשבתו הייתה נקייה בתכלית, בגלל ראייה אחת (!) התגבר בו כוח היצר וניסכו בו כוחות טומאה אדירים כדי לעבור עבירה! (ועיי"ש בגמ' על תנאים ואמוראים נוספים, קדושי עליון, שכמעט נכשלו בגלל ראייה אחת אסורה).

ור' מתיא בן חרש [ילקוט שמעוני פי' ויחי רמז קס"א, תנחומא פי' "חקת" הוספה סי' א] שהמדרש מעיד עליו שהיו פניו דומות לחמה וקלסטר פניו למלאכי השרת משום שמעולם לא ראה ראייה אסורה, בחר לעורר את שתי עיניו רח"ל מחשש שמא יראה ראייה אסורה אחת! ולא עוד, אלא כששלח הקב"ה את המלאך רפאל לרפאותו, סירב להתרפות והעדיף להישאר עיוור עד סוף ימיו.

אבות ט"ו [י"ו] "הן בקדושי לא יאמין, כאן ייחד שמו על יצחק ולפי שכהו עיניו ולכולא היה בבית, והיה הוא כמות יוצר הרע פסק ממנו".

הרש"י הזה הוא פחד פחדים! אפילו יצחק אבינו שנקרא "עולה תמימה", הקב"ה לא מאמין בו כל עוד שהוא עדיין רואה, משום שאין עיניו שמורות כראוי. ורק לאחר שמתקיימים ביצחק שני תנאים - גם שאיבד את מאור עיניו וגם שכלוא בבית, הרי שיצר הרע פסק ממנו ורק כעת קבעת הקב"ה מאמין בו. אפילו אם יצחק היה מאבד את מאור עיניו אבל לא היה כלוא בבית, לא היה הקב"ה מאמין בו! נורא ואיום! ומה אנו נענה בתריה? בספר "לב אליהו" [כרך ב' עמוד 13] מסופר שפעם ניגש אל הג"ר אליהו לאפיאן אחד מתלמידי הישיבה וביקש רשות לנסוע לחתונה של קרובו. הרב שאל אותו האם הוא בטוח שלא תהיה שם פריצות? הבחור התחיל לגמגם וסיים את דבריו באומרו שלמרות שכן תהיה שם פריצות - לא זה לא יזיק לו. הגר"א לאפיאן נזדעק בשמועו את הדברים הללו, ואמר לבחור: "שמע נא! אני כבר עברתי את גיל שמונים שנה ואני עיוור בעין אחת. ואעפ"כ כשאני עובר ברחוב אני מתמלא פחד שמא ח"ו אכשל בהסתכלות בעריות. ואתה בחור צעיר עם שני עיני-בשר אומר לי כי לא יזיק לך?!". הגר"א לאפיאן אמר לבחור עוד כמה מילים קשות וחריפות והלך ממנו בחרי-אף.

1) שמירת העיניים והמחשבה - יסוד גדול בדת ומהורא ראייה שהאדם אכן מאנשיו של הבורא יתברך

המקור למצות שמירת העיניים היא בסוף פ' "שלח" [במדבר ט"ו, ל"ט]: "ולא-תתורו אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם. אֲשֶׁר-אַתֶּם זֵימִין אַחֲרֵיהֶם". ואיתא בירושלמי [בבב"א פ"א ה"ה] ששמירת העיניים והמחשבה מהוות ראייה שכן שהאדם הוא אכן מאנשיו של ה' תתברך עיי"ש. וכתוב על מצוה זו ספר החינוך [מצוה שפ"ז] שהיא יסוד גדול בדת ומי שמתרגל למנוע את עצמו פעם אחת מראיית מראות אסורים, יקל עליו להתגבר בפעמים הבאות.

2) מחשבות ניאוף ר"ל הם יותר גרועות ממעשה טיטוס בחורבן בית שני

כתוב נפש החיים [שער א' פרק ד'] שמחשבת ניאוף היא יותר גרועה ממה שעשה טיטוס

5) ראייה אחת אסורה היא אביזרייהו דעריית ויש עליה דין של ייהרג ואל יעבור

הגמ' בנהדרין [ע"ה ע"א] מספרת על אדם אחד שנתן עיניו באשה אחרת והגיע לחולי כ"כ גדול עד שעמד למוות, ואמרו הרופאים שתקנתו היחידה היא להסתכל באותה אשה בחוסר צניעות, ואמרו חכמי ישראל שום היתר לדבר שכזה אלא עדיף שהאדם ימות מחוליו.

הבי' [ויד"ד סי' קצ"ז ע"א] והרמ"א [דרכי משה סי' סק"ג] הביאו גמ' זו ולמדו ממנה שגם ראייה אסורה היא בכלל אביזרייהו דעריית ודינה ייהרג ואל יעבור, וכך פוסק הרמ"א [ויד"ד שם ע"א] וז"ל: "וכל איש עובד כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים, אף על פי שאין בו מיתה, רק לאו בעלמא, צריך ליהרג ולא לעבור", ומבאר שם השי"ך [סק"ק] שכונתו על ראייה אסורה כפי

ומה אנו נענה בתריה?!

4) הקב"ה לא מאמין ביצחק אבינו כל עוד הוא עדיין יכול לראות ראיות אסורות!

על החשיבות של שמירת העיניים ועל הסכנה העצומה שיש בראיית מראות אסורים, ישנו רש"י מחריד ונורא. בתחילת פ' "ויצא" [בראשית כ"ח, י"ג], מספרת התורה שכאשר יעקב חלם את חלומה המפורסם, הקב"ה נגלה אליו ואמר לו "אני ה' א-לוקי אברהם אביך וא-לוקי יצחק, הארץ אשר אתה שוכב עליה לך נתנה ולזרעך". ואמר על שם שב במקום וז"ל: "וא-לוקי יצחק - אף על פי שלא מצוי במקרא שייחד הקב"ה שמו על הצדיקים בהיחם לכתוב א-לוקי פלוני, משום שאמר

המשך דבר ראש הישיבה

בהמשך החיים כשיגדלו הילדים, אז צפוי המרור האמתי בצורה של ילדים שעוזבים את הדרך חלילה, לא עלינו ולא על אף אחד מעם ישראל, שזה קשה ממלחמת גוג ומגוג ר"ל.

מידה טובה מרובה

מצד שני, מידה טובה מרובה. על ידי מעט מאור פנים – החופש יעבור על כולכם בטוב ובנעימים, אתם תהיו שמחים ורגועים, הילדים יהיו מאושרים, והם יקבלו **חינוך אמתי**, חינוך שיתן להם כוחות נפשיים לחזור ללימודים במרץ מחודש וילוו אותם לכל החיים. וזה אפילו לא עולה כסף!

תזכרו טוב, שהילדים לא צריכים לא אטרקציות ולא מעדנים וגלידות למיניהם. "גדול המלבין שיניים לחבירו יותר ממשקו חלב". זה טבע אצל כל אדם. כלנו צמאים למאור פנים, לחיוך, למילה טובה. אם תיתן לאדם הכול ולא תיתן לו חיוך ומילה טובה – לא נתת לו כלום.

קל וחומר בן בנו של קל וחומר הילדים, שהם צמאים וכמהים לכל מילה טובה של ההורים, שנראה להם שאנחנו אוהבים אותם ושמחים בהם וגאים בהם, שקצת נשתתף בחוויות שלהם, שניקח אותם לשיחה, לטיול רגלי, שנשחק איתם אפילו מעט, וכמובן, שלא נגער בהם ולא נבקר אותם על כל צעד ושעל.

יאר ה' פניו אלינו

זה לא אומר שאתם צריכים לוותר לילדים על סדרי לימוד ועל קריאת שמע בזמן ועוד. ממש לא. אתם יכולים לדרוש מהם הרבה מאוד – אבל תדעו שזה מחייב אתכם להאיר להם את החיים, להזריח להם את השמש. אם הם לא עומדים בציפיות שלכם אל תבואו אליהם בשום טענה, פשוט תתלו את זה בעצמכם שלא הארכתם מספיק, לא הארכתם מספיק את התורה עליהם, ותתחזקו מכאן ואילך.

ה"הפסקה" של משה משמשת למאור פנים. גם ההפסקה בלימוד של הילדים, החופש, "בין הזמנים" – אלה משמשים הזדמנות להטעין את הילדים בהרבה מאור פנים לקראת השנה החדשה. וידוע שהקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם במידה כנגד מידה. אם נזכה להאיר פנים כראוי לכל אדם ובמיוחד לבני ביתנו – נזכה שגם ה' יאר פניו אלינו וישם לנו שלום טובה וברכה, וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל.

את *פה* ואמרו
כפי בית ישראל.

"גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם"

לרגל יומא דהילולא ר' עמרם בן דיוואן ט"ו באב

סיפור לשולחן שבת

יוכלו היהודים לספר על עוד נס שאירע על קברו של רבי עמרם... במצב כזה, אמר בליבו, כבר עדיף להתיר להם לעלות אל קברו. עד מהרה נפוצה הבשורה המשמחת כי בוטל האיסור להתקבץ סביב קבר הצדיק. בתוך שעה קלה החלה נהירה המונית למקום. אלפי יהודים, תושבי הסביבה, והמוני העולים שהגיעו ממרחקים וטרם הספיקו לשוב על עקבותיהם, מיהרו אל המקום. באותה שנה הייתה שמחת ל"ג בעומר באשג"ן גדולה ומתמיד.

קווים לדמותו

שמו של הצדיק רבי עמרם בן דיוואן נישא בהערצה בקרב יהודי מרוקו ובפי כל מי שנתוודע לאישיותו המיוחדת. הוא נולד בשנת ת"ק בירושלים, שם הגה בתורת הנגלה והנסתר, ונמנה עם תלמידי ישיבת המקובלים. לאחר מכן התיישב בחברון. בשנת

תקכ"ג נשלח על ידי יהודי העיר כשד"ר (שליח דרבנו) למדינות צפון אפריקה. בכתב המיניו שלו הכתירוהו גדולי חברון בתארים: "החכם השלם, סיני ועוקר הרים". רבי עמרם יצא לכמה וכמה מסעות בארצות צפון אפריקה, ושב מהם ובאמתחתו סכומים נכבדים, נדבת ידן של קהילות ישראל בעבור יהודי חברון. נסיעתו האחרונה הייתה בשנת תקמ"ב. בהגיעו לכפר אשג"ן (כעשרה קילומטרים מהעיר ואזאן), תקפה אותו מחלה קשה והוא נפטר שם. על אף שנות חייו הקצרות – ארבעים ושתיים שנים בסך הכול – נחקה דמותו על לוח הדורות. עד עצם היום הזה מוזכר שמו ביראת כבוד. נתקיים בו ברבי עמרם "גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם". זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמנו!!!

ייאמן: מדורה ענקית בערה בצמוד לקברו של רבי עמרם; קולות רמים של שירה ושמחה עלו סביבה, משל היה המקום מלא וגדוש חוגגים. כמה מן החיילים החליטו לגשת לקבר ולבדוק את הפלא מקורבו. בהגיעם למקום

ארבעים ושתיים שנים בסך הכול היו חייו של הצדיק ר' עמרם בן דיוואן, אך דמותו הקדושה והאצילית נחקה על לוח הדורות. עד עצם היום הזה מוזכר שמו ביראת כבוד. אף נתקיים בו

הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים פְּהַכְּנֶסֶת שַׁבָּת (הכנסת אורחים ד')

הקבר התפלאו לגלות כי במקום שוררת עלטה ושקט מוחלט. חזרו החיילים לעמדותיהם והנה המחזה הפלאי חזר ונשנה, וקולות ה'חוגגים' נשמעו שוב למרחקים. חבריהם של החיילים שיצאו למקום התקשו להאמין גרסתם, עד שהלכו בעצמם למקום הקבר. גם הם מצאו במקום רק חושך ודממה. בשלב מסוים התחילו החיילים לחשוש כי האש וקול החוגגים מקורם בשדים וברוחות שהוועקו על ידי היהודים. ככל שהוסיפו להתבונן במדורה הגדולה ולהקשיב לצלילים שבקעו מכיוונה, השתכנעו והלכו כי אמנם כוחות אופל השתלטו על האזור ועוד מעט קט יקומו עליהם לעשות בהם שפטים. אט אט החלו החיילים להישמט מעמדותיהם, עד שבמקום לא נותר אפילו חייל אחד. מבוועתים עד עומק נשמתם התקבצו החיילים סביב ביתו של המושל, ובהתרגשות רבה סיפרו לו על הפלא המתרחש בחלקת הקבר של הצדיק היהודי.

ברבי עמרם "גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם". סיפורים רבים, על ניסים וישועות שאירעו על ידי התפילה על קברו, עוברים מפה לאוזן בפי יוצאי מרוקו. קברו של רבי עמרם שימש אבן שואבת כל ימות השנה, אך פעמיים בשנה משך אליו המון רב במיוחד – ביום פטירתו ט"ו באב. ובל"ג בעומר, יום הילולת רבי שמעון בר יוחאי. ביום זה נהגו אלפים מכל ערי מרוקו וכפריה לנהור למקום הקבר, להבעיר מדורה ענקית בקרבתו, ללמוד קבלה, לשיר ולשמח

– לכבוד התנא. חלפו שנים. באחד הימים מונה לוואזאן מושל שונא יהודים. במיוחד הכעיסה את המושל נהירת היהודים אל קבר רבי עמרם, שהיה בתחום שליטתו. סיפורי הניסים שהתהלכו סביב הצדיק וקברו הוציאוהו מכליו ממש. והוא החליט לעשות מעשה אשר לא יעשה. שנה אחת החליט המושל לשים קץ לדבר. בהתקרב ל"ג בעומר הציב חיילים חמושים סביב הכפר אשג"ן, והפיץ הודעה כי כל יהודי אשר יעז להתקרב למקום בל"ג בעומר מתחייב בנפשו. יהודי האזור, ששמעו על הגזרה החדשה, הצטערו מאוד, אך נאלצו לצייט לה, מתוך פחד. לעומת זאת, תושבי הערים והכפרים המרוחקים יותר, לא ידעו על האיסור הפתאומי ויצאו לדרכם, כמדי שנה.

רק בהגיעם לוואזאן נודע להם כי לא יוכלו לפקוד את קבר הצדיק וכי עשו את דרכם לשווא. הגיע ליל ל"ג בעומר. על הגבעות סביב אשג"ן ובכל הדרכים המובילות אל מקום הקבר עמדו חייליו של המושל. הערב ירד. קרבה ובאה שעת ההדלקה המסורתית. שקט מוחלט שרר במקום ובכל הסביבה כולה לא נראתה נפש חיה. לפתע הואר הכפר באור חזק. לחיילים ששפשו את עיניהם בתדהמה נגלה מחזה שלא

☆☆☆

רק בהגיעם לוואזאן נודע להם כי לא יוכלו לפקוד את קבר הצדיק וכי עשו את דרכם לשווא. הגיע ליל ל"ג בעומר. על הגבעות סביב אשג"ן ובכל הדרכים המובילות אל מקום הקבר עמדו חייליו של המושל. הערב ירד. קרבה ובאה שעת ההדלקה המסורתית. שקט מוחלט שרר במקום ובכל הסביבה כולה לא נראתה נפש חיה. לפתע הואר הכפר באור חזק. לחיילים ששפשו את עיניהם בתדהמה נגלה מחזה שלא

דרושות
טלפניות

עם תחושת שליחות

סביבה צנועה

שעות נוחות

אווירה חמה ומשפחתית

תנאים טובים

מקומך איתנו! 02-5308002

חינוך באהבה

הגנים בחופש? תלוי את מי שואלים מאת הרב יצחק אבוחצירא. מחנך ויועץ חינוכי

"אמא איזה כיף, אנחנו כבר בחופש הגדול!!!! בשביל הילדים, החופש הוא באמת סיבה לחגיגה. אבל, האם גם אמא ואבא חושבים כך?"

רגע לפני ששוב הרעיונות- מה עוד עושים בחופש, נודקים לאווריר: קייטנות, טיולים, הצגות, לונה פארק, בריכה, נסיעה לים, מחשב, חופשה במלון, שבת במירון, איפסון אצל קרובי משפחה, שעמום, ועוד פעם שעמום והסוף הבלתי נמנע: וויכוחים ומריבות בין האחים והאחיות, שלא נותנים לנו מנוח ומשויים את הטמפרטורה בבית עם המזגן, לזו שבחוצץ...

ממש רגע לפני שאנחנו מכריזים על נצרות זמנית ובורחים מהבית או לחילופין מתאשפזים במוסד סגור עד סוף החופשה, ננסה השנה בע"ה להחזיק את עצמנו עוד קצת בשפיות.

נצרות זמנית

האמת היא, שרובנו נמצאים בקלחת הרותחת הזו, כל שנה מחדש. כמעט ונדמה שגם השנה נשקע עד כלות הכוחות ב"ביצת החופשה" הזו, תוך כדי תפילה שכבר יגמר החופש ותתחיל שנת הלימודים.

תקשיבו לי רגע! ממש רגע לפני שאתם מרימים ידיים ונותנים לילדים לעשות ככל העולה על רוחם, אני רוצה לספר לכם: שיש תקווה. וכמו שרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב שאג בקול גדול: "אין שום ייאוש בעולם כלל!!!!" החופשה, באמת קשה ומעיקה, אבל היא איננה סוף העולם!

מה?! אתה רוצה לספר לנו שאפשר ליהנות מהחופש?! האם אתה בטוח שקיימת אפשרות לעבור את החופש הגדול כך שגם אנו וגם הילדים ייהנו, יפיקו משהו ולא רק "יאכלו האחד את השני"??

כן! עם קצת תקווה ועוד קצת תפילה אתם יכולים לעבור את החופש בשלום ואפילו בהצלחה. אני לא מבטיח לכם, שהחופשה תהיה חלומית ואתם תיהנו מכל רגע, אבל בנסיבות הקיימות שאנו נמצאים 24 שעות עם הילדים וגם צריכים לספק להם את יצר השעמום, קיימת דרך עם מעט השקעה ויצירתיות שבה נוכל לגרום לילדים ולנו- ליהנות בע"ה בחופשה.

אז איך עושים את זה?

חלומות באספקמיה- האמת היא שכדי לעבור את החופשה בהצלחה, חייבים להמשיך לילדים את ה"מסגרת", ליד ללא מסגרת פשוט "משטתג".

אז איך עושים את זה?! צריך לרשום את הילדים לקייטנה החל מהיום הראשון של החופשה ועד

כי: החופשה מספסל הלימודים בבית הספר, אינה ח"ו חופשה מהיהדות, אך מאחר ובאמת אנו זקוקים למנוחה, לכן נשלב בין השניים. כמובן לא נוכל לעבור על הלכה, ולא ייתכן שבחופשה נקום בשעה 10 ונתפלל במניין של 11, אבל מצד שני נתכנן את הזמן ונשאיר זמן נטוי למנוחה.

גם סתם שכיבה על הספה או על הדשא בגינה, מנוחה בה המח יכול לשייט בעולמות משלו, ללא חובות ומטלות-חשובה, הרי גם בשביל זה נועד החופש. מכל מקום הילדים זקוקים גם לפעילות יותר "חופשית" ממנוחה על הדשא, ואת זה כאמור צריך לתכנן איתם- הכלל העיקרי שינחה אותנו הוא: "ליצור אווירה נעימה בלי הרבה לחץ ומריבות" ובעיקר בזמן שאנו עורכים ביחד עם הילדים, את זמן ותכנון החופשה.

זכרו: תכנון מראש תוך כדי בירור צרכים, התחשבות ברצונות, שיתוף פעולה, תנית אמון ויצירת אווירה רגועה - מבטיחים ירידה משמעותית ב"תקלות בתקשורת". בתחושות הכעס ובשימוש גובר במושג "משעמם לי, אין לי מה לעשות, כולם יוצאים ל... ורק אנחנו כל היום בבית..."

וטיפ אחרון: בעוד חודש, אחרי שתתחיל מחדש שנת הלימודים, כאשר כולם חוזרים למקומם בשלום-קחו פסק זמן של יום יומיים וצאו גם אתם ההורים לחופשה "למילוי המצברים" אחרי הכול גם לכם מגיע איזה שהוא פרס על שלא ירדתם "לגמרי" מהפסים.

לייעוץ טלפוני ללא תשלום/או לתיאום משישה צור קשר בימים ג' - ד' משישה 8-10 בערב 0548-434-435 יידי: a0548434435@gmail.com

לגבי השאיפות של הילדים מהחופשה! **קבצו את הרעיונות-** אספו מכל הילדים את רעיונותיהם לרשימה ארוכה ככל האפשר של פעילויות שתהינה מוסכמות עליכם ועל ילדיכם כגון: משחק משותף, בריכה, נסיעה באופניים, פעילות במתנ"ס, שינה אצל חבר, יציאה לטיול רגלי בערב, נסיעה לקרובי משפחה, קניית משותפות של ציוד לבית הספר וכדו'. אל תמנעו להוסיף לרשימה זו גם את הפעילויות שלכם כהורים למשל: ימי עבודה, טיול משפחתי, התחייבויות אחרות וכדו'.

שבו ותדונו עם הילדים על הרשימה.

ל"ז מתכונן- לצורך העניין, הכינו לוח שנה גדול. כתבו בו את הימים של החופש, החליטו בערך מה יהיה סדר היום לכל יום ומה הפעילות שקבעתם ביחד לעשות. לאחר שהגעתם להחלטה- סמנו בכל יום מימי חופשת הקיץ את התוכנית המפורטת עד כמה שניתן, לאותו היום. לעיתים מומלץ לרדת לדיוק של שעות. כמובן, שתפו במשימה זו את הילדים. ברגע שהם שותפים להחלטות, הסיכויים לריב, להתמרמרות או חוסר שביעות רצון - יורדים פלאים!.

הפרד ומשול- מה שיפה כאסטרטגיה מלחמתית מדינית, יפה גם לנו בבית. כאשר יש התנגשויות בן רצונות, למשל אם שני ילדים רבים על אופניים/משחק מסוים או מחשב (זוכרים שרצוי לא להכניס מכשיר זה לבית כלל), נסו לבצע הפרדת כוחות. ניתן להחליט למשל שהילד הגדול יותר, יוכל להשתמש במשחק/אופניים/פעילות /חוג /חבר והילד הצעיר בצהריים. הפתרון הזה ימנע את המריבה ואפשר ליישם אותו בכל מחלוקת.

ביחד ולחוד- נסו ליצור זמנים בהם הילדים נמצאים יחד וזמנים בהם הם נמצאים לחוד, על מנת ליצור מצב של עניין משותף וגם מנוחה של האחד מהשני.

קביעת מטלות מראש- כאשר נקבע מטלות ברורות ומוסכמות מראש, כגון: מי אחראי על עזרה בהכנת ארוחת צהריים, מי מטפל בתינוק, קיפול כביסה, טאטוא הבית, שמירה על אח/אחות קטנים, הדבר יקטין מאוד את האפשרות של הימנעות מעשייתן או סידרה של תלונות בעקבותיהן. בהירות מידע היא דבר הכרחי כדי לרתום את הילדים ואפילו את הקטנים לעשייה.

אל תלחמו בהם קבלו אותם- ילדים מתבגרים נוטים "לחיות" בזמני החופשה בעיקר בשעות הערב המאוחרות. החופש, הוא זמן של סנהה רוחנית ורבות הצרות שנגרמו משעות בילוי אלו. מהקץ שעבר, נוספו לחרפתינו בעיר ירושלים כמה מאות בחורים שעברו את מפתן הישיבה בסוף זמן קיץ ועדיין לא שבו אליה.

מנתוני המחלקות המטפלות בנוער נושר, מעל 60% מהנערים המשוטטים ללא מסגרת לימודים, הינם בני נוער חרדי או חרדי לשעבר. חובה עלינו להבין את הצרכים של הנער המתבגר ועם כל זה חובה עלינו ללמד את הנער, לנתב את אש הנעורים הבעורת בו. אין לי פתרונות קסם כלליים ועל כל הורה להתייעץ עם רבו מה מותר ומה אסור וכיצד לעבור את החופש בשלום.

בכל מקרה, הסכימו מראש על מקום היציאה ועל שעות פעילות הכוללות שעות יציאה ושעות חזרה ברורות, עם מי הוא יוצא ולאן. כאשר נבין את הצורך של המתבגר נוכל לפתור את המחלוקת מתוך קבלה והבנה ולא מתוך מלחמה וכך גדל מאוד הסיכוי לשיתוף פעולה מלא.

מנוחה היא לא בטלה- זכרו את מאמר חז"ל: "במתים, חופשי! כיוון שמת אדם נעשה חופשי מן המצוות" וכל זמן שיהודי חי הוא עבד ה' ויש לו מטרה ותכלית בחיים. עלינו להחדיר בילדים

בדיחות הדעת

שני מקבצי נדבות, ישראלי וגוי יושבים זה מול זה באחד הפרברים של לונדון ואוהזים בשלט עשוי קרטון. הגוי חי בעוני רב ומצליח לגרוד כל יום 4-5 יורו, בעוד הישראלי מיליונר החוזר כל יום הביתה עם מאות יורו בתיק...

יום אחד שואל הגוי את הישראלי: "תגיד, איך זה שכולם תורמים לך בנדבות, ואילו ממני מתעלמים?"

"מה כתוב בשלט שלך?", שואל הישראלי. "כתוב שאני מובטל עם שישה ילדים רעבים לאוכל", השיב הגוי, "ומה כתוב בשלט שלך?"

"תלמד ממני", צוחק הישראלי ומציג את השלט שלו, ובו כתוב: "חסרים לי רק 10 יורו לחזור לישראל!"

זמנים ואתחנן

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
19:04	19:21	19:15	19:20
20:18	20:21	20:22	20:19
20:55	21:53	20:56	20:54

הפטרה ישעיה פרק מ', א-כ - נחמו נחמו עמי יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" רח' שמואל הנביא 10, ירושלים ת.ד. 57669. טל: 02-5812210 פקס: 02-5812252 להצטרפות לקבלה בדוא"ל ולתגובות כתבו לנו 5812210@gmail.com

חדש! חדש! חדש!

קו האמונה

לשמוע אמונה כל יום כל היום

02-6444250

להתחזק יחד עם הרב שלום ארוש שליט"א